

ский писа С-мъ Григорію Богословъ, да прие-
мне Цареградскыа-тъ Патріаршескый прѣ-
столъ; нъ ето че мѣ стана прѣпатствіе
отъ злобны хора.

Въ Цариградъ имаше нѣкой си Еллинскы
философъ на имя Максимъ, родомъ Егип-
танинъ, хытаръ съ злобѣтъ си, лѣкавъ и
прѣлѣститель; той като дойде при С-го па-
стыря Григоріа Богослова, отхвърли Еллин-
ско-то безбожіе и, кръстенъ, присъедини се
на С-тъ черквъ; нъ живѣаше лѣкаво, по-
критъ съ благоговѣніе като съ овчѣ кожѣ,
а отвѣтрѣ бѣше възлѣ, кой-то послѣ се от-
кры. Я свѣтитель Григорій, като незна-
ше негово-то лѣкавство, имаше го за дрѣ-
гаръ и черковенъ причетникъ; нъ той по-
дражатель на Юда, намысли да се отрече
отъ учителя си и да повдигне върхъ мѣ не-
навистъ, и защо-то имаше помощникъ ед-
ного некоего дзлива свѣщенника, начена да
крой скритомъ искѣсны планове, какъ да
грабне прѣстола на Цариградско-то Па-
тріаршество. Нъ за да може да привлѣче
на свое-то едномысліе мнозина и да ги под-
кѣпы съ подаркы, трѣбваше много злато и